

sige, hverken som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) sagde, eller som den højtærede Minister hævdede, at det var saa ganske umuligt at faa tegnet disse Penge, saa man lige saa godt kunde slaa en Streg over denne Bane, thi den vilde slet ikke kunne anlægges. Flertallet i det nedsatte Udvalg har derfor ment, at naar man ved en Lov har givet dem, der ønsker at anlægge en Bane fra Grindsted til Tistrup, Løfte om at kunne faa Koncession paa Anlægget, naar de nødvendige Pengemidler er tegnede og Formaliteterne er i Orden, saa er det ikke rigtigt, at man uden videre skærer Traaden over og siger: Nej, nu er der slet ikke Tale om den Ting længere, nu skal man finde sig i, at den Bane, som var vedtaget, som var Lov, bliver forandret. Der er jo ikke alene Tale om det, som den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Varde har anført, at man i Folketinget har „stemt for“ eller i Landstinget har „stemt for“; det kan være udmærket godt, det, man stemmer for i Folketinget, og det kan være noget elendigt Stads, det, man stemmer for i Landstinget; men det afgørende er, hvorvidt der foreligger en Lov eller ikke. Ved samstemmende Beslutning af disse to Ting har man faaet tilvejebragt en Lov om en Bane fra Grindsted til Tistrup, og jeg synes ikke, det er rigtigt uden videre med saa kort Varsel at sætte denne Lov ud af Kraft og lave en anden Lov, der siger, at nu skal vi have en Banelinie fra Grindsted til Varde.

Det, Flertallet i Udvalget ønsker, er da ikke, at man stiller Sagen saaledes paa Spidsen, at dersom Grindsted—Tistrup-Liniens Folk ikke er i Stand til at skaffe de nødvendige Bidrag til Banens Bygning, skal Grindsted-Varde heller ikke have nogen Bane. Vi kræver ikke en Gang, at man skal blive ved at se Tiden an, til den 1. April 1925, til hvilken Tid Lovgivningsmagten har givet de koncessionssøgende til en Linie Tistrup—Grindsted Ret til at søge Koncession. Nej, vi ønsker kun: Lad os korte Fristen af og se, om man paa den Egn, som ønsker en Bane Grindsted—Tistrup, er i Stand til inden den 1. Oktober 1913 at skaffe de fornødne Betingelser til Stede for at søge Koncessionen; er man det, skal Grindsted—Tistrup have Koncessionen, er man ikke i Stand dertil, bliver Sagen en anden. Jeg ved godt, man vil hævde, — det hævdede man ogsaa ved Lovforslagets første Behandling, — at naar man siger: Grindsted—Tistrup eller Grindsted—Varde,

stiller man de to Linier lige. Men man stiller dem faktisk ikke lige, idet Forholdet jo er det, som det er udtalt baade af den højtærede Minister og af det ærede Medlem fra Varde, at de, der ønsker Grindsted—Varde-Linien, har deres Pengesager i Orden og er i Stand til samme Dag, som Loven bliver stadfæstet, at indgive deres Koncessionsbegæring med alle Betingelserne i Orden; den højtærede Minister har jo selv i Landstinget erklæret, at det kommer kun an paa, hvem der først har Sagerne i Orden; han brugte endogsaa det Udtryk, at den, der kommer først til Mølle, faar først malet. Naar man da nu ved, at de Folk, der ønsker Grindsted—Varde-Linien, til Trods for, at der slet ikke er givet nogen Lov om en saadan Linie, har alle deres Pengesager og alle de øvrige Sager i Orden til at søge Koncessionen, medens de, der ønsker Tistrup—Grindsted-Linien, endnu har adskilligt tilbage at skulle have udrettet, inden de kan søge Koncession, saa er det ikke at stille de to Parter lige, naar man stiller dem paa den Maade som i det Lovforslag, der er kommet til os fra Landstinget, og hvor der staar: Grindsted—Tistrup eller Grindsted—Varde. Det forekommer mig, at dette dog var det mindste, man kunde vente. Naar Grindsted—Tistrup har et lovligt Krav paa en Bane, medens Grindsted—Varde ikke har et saadant Krav, burde man dog i alt Fald stille dem praktisk lige, saaledes at Grindsted—Tistrup ikke nødvendigvis i det Øjeblik, Loven er vedtaget, maa staa et Stykke bagud for Grindsted—Varde.

Vi har derfor stillet et Ændringsforslag, der i Virkeligheden er meget moderat, et Ændringsforslag, som viser, at ingen af Udvalgets Flertal har ønsket at umuliggøre en Bane fra Grindsted til Varde. Vi har tværtimod ønsket, at dersom det skulde vise sig, at den Paastand var rigtig, som man har fremsat fra anden Side, at der ikke kan skaffes de nødvendige Penge til Grindsted—Tistrup-Linien, saa skal Grindsted—Varde-Banen kunne anlægges ganske uhindret. Vi kan gaa ind paa at stemme for en saadan Grindsted—Varde-Bane; men vi maa kræve, at Grindsted—Tistrup, som ved Lov har faaet Løfte paa en Bane, skal have en saadan Frist, at man kan blive i Stand til at faa Sagerne i Orden, dersom det i det hele taget lader sig gøre. Jeg tror ikke, det er nogen Nytte til, at jeg, i første Omgang i alt Fald, siger andet og mere, end at jeg med denne Motivering kan anbefale det Ændringsfor-